

„mangle den fornødne Charakterfasthed til at gennemgaae Studiet ved Højskolen, maaskee vel ogsaa til at modstaae de Fristelser, som et længere Ophold ved Landbohøjskolen i Hovedstaden vil kunne udsætte dem for.“

Af de her anførte Grunde er det min Overbeviisning, at den projecterede Landbohøjskole i eller ved Kjøbenhavn ikke kan ventes at svare til de Forventninger, som der vistnok naeres om den af Mange, og at der derfor ikke kan være nogen Grund til at tilraade Thinget at gaae ind paa, at den skal oprettes ene paa det Offentliges Regning. Derimod maa jeg ogsaa udtale, at jeg ikke vilde modsætte mig et Tilskud af Statskassen, dersom private Mænd havde stillet sig i Spidsen for Projectet og sammenstødt en Deel af det Pengeløb, som vil medgaae til at anlægge den og holde den i Gang for.

Dersom det virkelig er et alvorligt Duffehos største Parten af de Landmænd, som drive større Avlsbrug, at faae en theoretisk landøconomisk Underviisning ordnet i Kjøbenhavn, da have vi antydet dem Midlerne, hvorved dette kan skee; thi, dersom det Lovudkast, som vi ere fremkomne med, bliver vedtaget, vil der for de unge Landmænd aabnes Afgang til at deeltage i et Cursus af Forelæsninger over Naturvidenskaber og i Ovelser i Laboratorium, og vi have anvist, hvorledes der vil kunne ordnes et Cursus i den theoretiske Jagdannelse. Det vil da være deres egen Sag at drive deres Duffe igennem.

Jeg maa endnu bemærke, at jeg ogsaa af en anden Grund troer, at det vilde være i Landmandstandens Interesse, at den saakaldte Landbohøjskole i Kjøbenhavn ikke bliver etableret. Den vilde nemlig efter min Overbeviisning ikke give det forventede Udbytte, saa at man om søie Tid vilde komme til at ønske den

ombannet og forlagt paa Landet; men netop dette kostbare Etablisement vilde blive en Hindring for en Bevilling til Dyrctelsen af en anden nærbeslægtet Anstalt.

Hvor gavnlig Indflydelse jeg ogsaa troer, at en Landbohøjskoles Dyrctelse paa Landet i Forbindelse med et større Avlsbrug vilde kunne have paa Landvæsenets Tilstand i det Hele, skal jeg dog afholde mig fra at fremkomme med Forslag derom, da jeg ikke troer, at Tiden er kommet dertil. Landmandstanden maa først saaledes være gennemtrængt af Hensigtsmæssigheden deraf, at den sætter sig i Virksomhed for at faae denne Sag drevet igennem, saaat den saavel gjør pecuniaire Dpoffrelser derfor, som selv vælger den Mand, der skal være Directeur for Højskolen, og i Forening med ham udfaster Planen og henvender sig til Regeringen med den og med Andragende om det Offentliges Bistand.

Min dretallet foreslaaer subsidiairt:

at § 6 udgaaer,

at § 10 forandres saaledes:

„Til trængende og flittige Elever gives i de første fem Aar indtil 2000 Rd. aarligt, i de næste fem indtil 1000 Rd. aarligt, som fordeles af Underviisningsraadet.

De fastansatte Læreres Gage er 1000 Rd. for den yngste, og Gagen stiger paa hvert Trin i Anciennitetsscalaen med 200 Rd., saa at den ældste Lærers Gage er 2000 Rd.

En af de fastansatte Lærere erholder fri Bolig paa Læreanstalten; de Dvrige faae hver en Huusleieportion af 300 Rd.“

David, og Hasle,

Johansen.

N. F. Jespersen,

Formand

Secretair.

Schroll,

Therning,

Ballentin,

Drdfører.